

Hristos și Sabatul

Textul de memorat: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul, pentru Sabat; așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.” (Marcu 2:27,28)

Marea majoritate a cultelor creștine au ca zi de odihnă și de închinare duminica (deși cei mai mulți păzitori ai duminicii nu se odihnesc în mod real în această zi). Închinarea în prima zi a săptămânii este atât de răspândită printre creștinii din lumea noastră, încât mulți susțin că duminica ar fi „Sabatul creștinilor”

Situația nu a fost așa dintotdeauna. Din contră, fiind o continuare a credinței evreilor, creștinismul nu a renunțat la simbolurile religiei-mamă și nici la respectarea Sabatului. Pentru o vreme, singurul îndreptar al primilor creștini a fost Vechiul Testament. De aceea, nu este de mirare că ziua alternativă de închinare nu a fost introdusă în creștinism decât la mai bine de un secol după înălțarea Domnului Hristos la cer. Mai mult chiar, păzirea duminicii a devenit practica bisericii dominante abia în secolul al IV-lea, odată cu edictul lui Constantin. Din nefericire, prima zi a săptămânii a continuat să fie ținută chiar și după reforma protestantă, deși Biblia arată că ziua a șaptea rămâne Sabatul adevărat.

Studiul din săptămâna aceasta are ca temă poziția Domnului Hristos față de Sabat.

Un proiect pentru inima ta

Pentru meditație și rugăciune

„Sufletului obosit de o viață de păcat, dar care nu știe unde poate afla ușurare, prezentați-i-L pe Mântuitorul cel plin de **compasiune**. Luați-l de mână, ridicați-l, spuneți-i cuvinte de încurajare și de speranță. Ajutați-l să prindă mâna Mântuitorului.” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 151

&

Ziua de odihnă a evreilor? (Exodul 20:8-11)

Mulți oameni sunt de părere că sâmbăta este Sabatul evreilor. Totuși Biblia arată că Sabatul a fost păzit de oameni cu multe secole înainte de apariția evreilor ca popor și că a fost stabilit ca zi de odihnă cu ocazia creării lumii noastre.

Astfel, Geneza 2:1-3 declară că, după ce au fost create toate lucrurile din cele șase zile, Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea, „a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o”. Observăm că Dumnezeu i-a oferit zilei de odihnă un loc special între zilele săptămânii. El nu numai că a binecuvântat ziua a șaptea, ci a și sfințit-o, ceea ce înseamnă că i-a împrumutat calitățile Sale acestui monument comemorativ.

1. Compară porunca despre Sabat din Exodul 20:8-11 cu cea din Deuteronomul 5:12-15. Există argumente că Sabatul ar fi doar pentru evrei?

Deosebirea cea mai importantă dintre aceste două referințe este dată de motivația pentru păzirea zilei a șaptea. Textul din Exodul face referire directă la Geneza 2:3, accentuând faptul că Dumnezeu a binecuvântat și a sfințit ziua de odihnă, iar textul din Deuteronomul arată că motivul pentru păzirea zilei de odihnă este eliberarea evreilor din robia egipteană. Pornind de aici, mulți conchid că sâmbăta este ziua de odihnă a evreilor, ignorând textul din Exodul care afirmă că ziua a șaptea a fost stabilită de Dumnezeu ca zi de odihnă pentru întreaga omenire, încă de la crearea lumii.

Însă eliberarea din Egipt amintită în Deuteronomul 5:15 este simbolul izbăvirii noastre din păcat prin Domnul Hristos. Prin urmare, ziua a șaptea este deopotrivă simbolul creării lumii și al răscumpărării omenirii, două teme aflate într-o strânsă relație în Scriptură (Evrei 1:1-3; Coloseni 1:13-20; Ioan 1:1-14). Domnul Isus a putut fi Răscumpărătorul nostru pentru că El este Creatorul nostru. Iar Sabatul zilei a șaptea este simbolul lucrării Sale de Creator și Răscumpărător.

Nu este suficient să pretindem că ne odihnim în Hristos. Cum te ajută păzirea Sabatului zilei a șaptea să găsești această odihnă în El?

O zi de odihnă și de închinare (Luca 4:16)

Potrivit afirmațiilor din Coloseni 1:16 și Evrei 1:2, înainte de întrupare, Hristos a participat direct la crearea lumii. Toate lucrurile au venit la existență prin El. Pavel spune că prin Hristos au fost făcute lucrurile nevăzute (Coloseni 1:16,17), deci și ziua de odihnă. După aceea, când a luat chip omenesc, El S-a supus poruncilor Tatălui Său (Ioan 15:10). El S-a opus anumitor tradiții și a folosit orice prilej pentru a corecta comportamentul religios care nu era întemeiat pe voința lui Dumnezeu. De aceea, dacă ar fi urmărit să desființeze ziua a șaptea ca zi de odihnă, ar fi avut din belșug astfel de ocazii.

Majoritatea textelor despre Sabat din Vechiul Testament vorbesc despre ziua a șaptea ca despre o zi de odihnă. Însă, pentru unii dintre noi, odihna înseamnă doar somn și relaxare. E adevărat că ne putem bucura de somn și de relaxare în Sabat, însă adevărata semnificație a cuvântului este „oprire”, „încetare” sau „pauză”. Ziua de odihnă este ziua în care ne putem lua o pauză de la munca obișnuită din cele șase zile ale săptămânii și putem petrece un timp special împreună cu Creatorul nostru.

În timpul Domnului Hristos, evreii susțineau un serviciu divin de închinare în ziua de Sabat (vezi Luca 4:16). Evreii din Ierusalim puteau participa la serviciile speciale de rugăciune de la templu, care se deosebeau de cele din cursul săptămânii. Cei care locuiau în alte zone ale lumii au înființat sinagoga ca loc de întâlnire cu ceilalți și de închinare în Sabat. Serviciul divin se putea desfășura dacă se adunau cel puțin zece bărbați (un *minyan*).

2. Ce aflăm din Faptele 13:14,42,44; 16:13; 17:2; 18:4; Evrei 4:9 despre modul în care au păzit Sabatul primii creștini? Ce înțelegem de aici despre cei care pretind că Sabatul a fost schimbat cu duminica, în cinstea învierii Domnului Hristos?

Și după înălțarea Domnului Hristos la cer, primii creștini, fiind evrei, au continuat să se închine în ziua prescrisă în Vechiul Testament. Cu aproximativ douăzeci de ani mai târziu, Pavel încă mai avea „obiceiul” de a merge la sinagogă în Sabat. Biblia nu ne arată că primii creștini ar fi păzit duminica.

O zi de bucurie (Marcu 2:27,28)

Mulți oameni pretind că păzesc Sabatul, dar nu toți înțeleg ce înseamnă aceasta. La fel ca fariseii din timpul Domnului Isus, unii dintre contemporanii noștri i-au impus zilei de odihnă niște limite rigide, iar alții o tratează ca pe oricare altă zi. Ziua a șaptea trebuie să fie sfințită, dar ea trebuie să fie o zi de delectare, nu o povară.

Conducătorii religioși din vremea lui Isus încorsetaseră Sabatul în 39 de reguli suplimentare, plecând de la ideea că, prin respectarea acestora, oamenii aveau să păzească Sabatul în mod desăvârșit. Intenția lor a fost bună, dar rezultatul a fost altul decât cel așteptat: ziua de odihnă nu mai era o zi de bucurie, ci un jug greu de purtat.

3. Citește cu atenție Marcu 2:23-28. De ce au smuls ucenicii spice de grâu? Se spune că ar fi smuls spice și Isus? Au călcat ucenicii atunci vreo poruncă din Scriptură?

Într-un Sabat, ucenicii treceau cu Isus prin niște lanuri de grâu și, pentru că le era foame, au mâncat boabe de grâu. Legea lui Moise le permitea să smulgă spice cu mâna din holda altuia (Deuteronomul 23:25), însă fariseii au luat-o ca pe o încălcare a poruncii care interzicea aratul și seceratul în Sabat (vezi Exodul 34:21). Deși nu se spune că Isus ar fi smuls spice împreună cu ucenicii, El i-a apărat, amintindu-le fariseilor despre ocazia în care David și oamenii lui au mâncat din pâinea „interzisă”, din Casa lui Dumnezeu.

În Marcu 2:27,28, Domnul Isus a declarat că Sabatul a fost făcut pentru om, și nu omul pentru Sabat. Cu alte cuvinte, Sabatul nu a fost făcut pentru ca omul să-i aducă închinare, ci pentru a-i pune omului la dispoziție ocazia de închinare. El este darul lui Dumnezeu pentru întreaga omenire și nu are rolul de a subjuga, ci de a oferi deconectare și eliberare. Prin el, putem cunoaște în mod practic odihna și libertatea pe care le-am primit prin Hristos.

Ce lucruri pe care nu le poți face cu ușurință în timpul săptămânii le poți face în Sabat? Gândește-te bine la această întrebare și pregătește-te să prezinți răspunsul în cadrul grupei.

O zi de vindecare (Luca 13:16)

La început, Dumnezeu a declarat că toate lucrurile pe care le crease erau „foarte bune” (Geneza 1:31), desăvârșite din toate punctele de vedere. Însă, după intrarea păcatului în lume, răul și-a pus amprenta pe toate lucrurile. Astfel, deși fusese creat după chipul lui Dumnezeu, omul a devenit supus bolii, degradării și morții. Noi obișnuim să spunem că moartea face parte din viață, dar, în realitate, ea este o negare a vieții. Ea nu ar fi trebuit să facă niciodată parte din experiența noastră.

Dacă ținem seama de acest plan inițial al lui Dumnezeu pentru omenire, nu ne surprinde că Isus a făcut vindecările cele mai impresionante în Sabat.

4. Ce învățăm din următoarele minuni făcute de Isus despre adevăratul scop al Sabatului? Marcu 3:1-6; Luca 13:10-17; Ioan 5:1-9; 9:1-14.

Fiecare vindecare săvârșită în Sabat este impresionantă și este menită să illustreze adevărata semnificație a zilei de odihnă. Înainte de a-l vindeca pe omul cu mâna uscată, Domnul le-a pus celor prezenți o întrebare retorică: „Este îngăduit în ziua Sabatului să faci bine sau să faci rău? Să scapi viața cuiva sau s-o pierzi?” (Marcu 3:4). Existau motive întemeiate pentru a nu folosi ocazia de a alina suferința în ziua izbăvirii? Vindecarea femeii gârbove ilustrează în mod magistral funcția eliberatoare a Sabatului.

Tema eliberării apare și în relatarea despre vindecarea bărbatului bolnav de treizeci și opt de ani de la Scăldătoarea Betesda, precum și în cea a vindecării orbului din naștere. Când a fost acuzat de farisei că încălca Sabatul fiindcă îi vindeca pe bolnavi în această zi, Domnul Isus le-a spus: „Tatăl Meu lucrează până acum și Eu, de asemenea, lucrez” (Ioan 5:17). Vindecarea nu ar fi avut loc dacă Tatăl ceresc nu ar fi permis-o. Când vine vorba de alinarea durerii oamenilor, Dumnezeu nu Se odihnește.

Ce putem învăța din greșelile acestor conducători religioși în ceea ce privește puterea uluitoare a prejudecăților de a ne împiedica să vedem chiar și adevărurile cele mai evidente?

O lume nouă

Sabatul este ziua care ne aduce aminte de puterea creatoare a lui Dumnezeu și ne îndreaptă privirea spre făgăduința de refacere a omului și a lumii în care trăim. Sabatul ne trimite cu gândul înapoi, la zorii istoriei pământului, și totodată în viitor, la destinul lui final. El ne îndreaptă privirea spre facerea lumii și spre răscumpărare.

Dumnezeu a creat lumea aceasta desăvârșită, dar păcatul a pervertit lucrurile create de El. Însă păcatul nu va dura la nesfârșit. Dumnezeu a avut un plan de ieșire din criză, iar cheia acestui plan este restaurarea pământului și, mai important, a locuitorilor lui, pe care i-a creat după chipul Său, îi va reface după chipul Său și cărora le va da în stăpânire Noul Pământ. Acela care a creat Pământul și a cărui lucrare o sărbătorim o dată la șapte zile va crea Pământul din nou. (Cât de importantă trebuie să fie comemorarea creării lumii noastre dacă ne-a fost dată porunca de a o sărbători săptămânal într-un mod special!)

5. Citește textele următoare. Notează în dreptul fiecăruia ideea care se leagă de semnificația Sabatului?

Isaia 65:17

Isaia 66:22

2 Petru 3:9-13

Apocalipsa 21:1

2 Corinteni 5:17

Galateni 6:15

Apocalipsa 21:5

„Sabatul este un semn al puterii lui Hristos de a ne sfinți. El este dat tuturor acelor pe care îi sfințește Hristos. Ca semn al puterii Sale sfințitoare, Sabatul este dat tuturor acelor care, prin Hristos, devin o parte a Israelului lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, p. 288, 289

Ce poți face în mod concret pentru a-l permite lui Dumnezeu să te sfințească? Ce alegeri zilnice stimulează sau, dimpotrivă, împiedică acest proces al sfințirii în viața ta?

Studiu suplimentar

„Încă de la începutul mării lupte din ceruri, scopul lui Satana a fost să distrugă Legea lui Dumnezeu. Tocmai pentru a aduce la îndeplinire lucrul acesta s-a răsculat împotriva Creatorului și, cu toate că a fost aruncat din cer, el a continuat să lupte de pe pământ. Ținta pe care a urmărit-o neabătut a fost să-i amăgească pe oameni și să-i determine să calce Legea lui Dumnezeu. Lucrul acesta s-a realizat fie prin lepădarea Legii în întregime, fie prin lepădarea unuia dintre principiile ei, dar rezultatul va fi, în cele din urmă, același. Cine calcă «o singură poruncă» arată dispreț pentru toată Legea. Influența și exemplul lui sunt de partea neascultării, iar el devine «vinovat de toate» (Iacov 2:10).” – Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 582

Întrebări pentru discuție

1. Citește paragraful de mai sus din *Tragedia veacurilor*. În ce mod ne ajută Sabatul și ceea ce s-a întâmplat cu Sabatul în creștinism să înțelegem atacul condus de Satana împotriva Legii lui Dumnezeu?
2. În textele din Marcu 3:2; Luca 13:14; Ioan 5:18; 9:16, Domnul Isus este învinuit de încălcarea Sabatului. Recitește Exodul 20:8-11 și observă dacă acuzația era întemeiată. Ce le poți spune celor care argumentează, pe baza acestor texte, că Isus nu ținea Sabatul?
3. În cadrul grupei, prezintă răspunsul la întrebarea finală de la secțiunea de marți: Ce lucruri pe care nu le poți face în timpul săptămânii, din cauza obligațiilor vremelnice, ești liber să le faci în Sabat?
4. Analizează personal experiența pe care o ai în Sabat. Pentru tine, ziua a șaptea este o zi a eliberării și a odihnei sau o zi care te împovărează și de care vrei să scapi cât mai repede? Ce poți face pentru a te bucura de Sabat, pentru ca Sabatul să fie pentru tine o desfătare, cum se spune în Isaia 58:13: „Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă, dacă Sabatul va fi desfătarea ta ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinsti, neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării...”?